

[Viggo Hauch.]

handelsministeren i tiden indtil 1. marts 1967. Dette tidspunkt, 1. marts 1967, havde mit parti ønsket fremrykket, i hvert fald til 1966. Man har deroverfor anført, at den reduktion, der kommer i dæksmandskabet ifølge den nye lov, er meget stor. Jeg finder dog anledning til at fremhæve, at den er ikke så stor som et normalt års afgang blandt det til rådighed værende dæksmandskab. Vi har ikke kunnet få tilslutning til en ændring af disse overgangsbestemmelser, og det vil da i tiden fra 1. marts 1965 til 1. marts 1967 ligge i handelsministerens hånd at give regler for den etapevise reduktion af dæksmandskabet. Det skal ske efter udtalelse, som den højtærede minister indhenter fra et af ham nedsat særligt udvalg med repræsentanter for de interesserede søfartsorganisationer. I det omfang der mellem disse søfartsorganisationer kan være enighed, vil der ikke opstå noget problem, så vidt jeg kan se, for den højtærede handelsminister, men i de tilfælde, hvor der ikke kan opnås enighed mellem søfartsorganisationerne i dette udvalg, vil afgørelsen komme til at påhvile handelsministeren.

Når vi har afstået fra at stille ændringsforslag, er det, fordi vi var klar over den skæbne, et sådan ændringsforslag ville få. Vi vil ikke desto mindre stemme for lovforslaget, men jeg gør det med en indtrængende henstilling til den højtærede handelsminister om, at han i de tilfælde, hvor det bliver hans opgave at træffe beslutning med hensyn til den etapemæssige begrænsning af dæksmandskabet, vil have klare erhvervspolitiske hensyn for øje.

Weikop: Da det ærede medlem hr. Viggo Hauchs parti og mit parti er ganske enige i, at det ville have været hensigtsmæssigt og formålstjenligt at ændre i det, som jeg vil kalde reduktionsparagraffen — altså at ændre datoen 1. marts 1967 til 1. april 1965 — skal jeg ikke her gentage de argumenter derfor, som det ærede medlem hr. Viggo

Hauch her har fremsat, idet jeg er ganske enig i de synspunkter, det ærede medlem har fremdraget.

Jeg vil dog ikke undlade, inden lovforslaget om skibes bemanning forlader det høje ting, også at henstille til den højtærede handelsminister at tage alle fornuftige og rimelige hensyn ved de afgørelser, han måtte komme til at træffe, også hensyn til de måske ændrede forhold inden for denne periode, sådan at den etapevise reduktion, der her er tale om, sker på en sådan måde, at alle berettigede interesser tilgodeses.

Handelsministeren (Bainsgaard): I anledning af de bemærkninger, som de ærede medlemmer hr. Viggo Hauch og hr. Weikop her har fremført, vil jeg gerne sige, at jeg meget vel forstår, at man finder anledning til at påpege, at lovforslagets almindelige bestemmelser får virkning fra og med den 1. juni d. å., medens de reduktioner af dæksbesætninger, som der åbnes adgang for i lovforslaget, først finder sted under en gradvis afvikling i perioden frem til 1. marts 1967.

Jeg forstår vel, at man ønsker at påpege dette, men jeg må sige, at det er min opfattelse, at alle hensyn både til de særlige forhold, der gør sig gældende, når man lovgiver om søfarten, og til de særlige forhold, der må gøre sig gældende, når man på et område, hvor der har været tale om en lovgivningsmæssig fastsættelse af bemanningen og dermed af beskæftigelsen, hvor der finder en ikke ubetydelig reduktion sted, taler for, at man lader virkningen af sådanne ændringer indtræde gradvis. Jeg tror, der er så mange videregående hensyn at tage og så mange nuancerede problemer, at det alt taget i betragtning er den rigtigste ordning, der er fundet frem til i dette lovforslag: at lade et udvalg, hvori de parter, som måske kan tænkes at have modstridende opfattelser, er repræsenteret, forsøge at nå frem til en enig indstilling til handelsministeren.